

defunctus, et sepultus est ad beatum Petrum apostolum, die octava mensis Novembris. Hic dimisit per obsequia sua, et ad omnem clerum rogat unam integrum. Hic fecit ordinationes tres, presbyteros

et Marianus Scotus in Chronico habet. Parte alia A cum Gotfridus Viterbiensis, Martinus Polonus in Chronico, auctor Fasciculi temporum, et plures Catalogi pontificum Rom. habeant Deudsedit sedis annos tres et dies viginti, consequens est ordinacionem ejus a nobis recte alligata cum die 19 Octobris

novem, diaconos quinque, episcopos per diversa loca numero viginti novem. Et cessavit episcopatus mensem unum, dies sexdecim.

A anni 615, eunque obiisse die octava Novembris anni sexcentesimi decimi octavi. Ejus nomen in Martyrologio Galesinii et in antiquioribus non legitur quidecum, sed Baronius, ob praeclaras ejus virtutes, illud Martyrologio Romano a se auctoritate apostolica emendato ad diem 8 Novembris inscripsit. PACIUS.

DEUSDEDIT^a PAPÆ

EPISTOLA AD GORDIANUM HISPALENSEM EPISCOPUM.

Qui proprios filios de sacro fonte suscipiunt ab uxoribus separantur; et prohibetur ne quis commatrem suam in uxorem accipiat.

(Mansi Collect. Concil. t. X.)

Dudsedit, sanctæ Romanae et apostolicæ Ecclesiæ episcopus, Gordiano, Hispalensis Ecclesiæ coepiscopo et fratri dicitissimo.

Pervenit ad nos diaconus vester, vestræ sanctitatis epistolam ferens, quod quidam viri etiam et mulieres, preterito Sabbato paschali die, præ magno populo rum incursu, nescientes, proprios suos filios suscepissent ex lavacro sancto. Cupis ergo scire si pro tali accidente ratione debeant viri et mulieres ad suum proprium redire usum, an non. Nos vero maestri hac in re inquisivimus^b priorum patrum nostrorum dicta. Invenimus autem in archivis hujus apostolice sedis jam talia contigisse in ecclesiis Isauriae, Ephesiorum, simulque Hierosolymæ, et etiam aliarum civitatum. Episcopis etiam earum civitatum ab hac apostolica sede volentibus scire utrum viri et mulieres redirent ad proprium torum, beatae memorie sanctissimi Patres, Julius, Innocentius, et Coelestinus, cum episcoporum plurimorum et sacer-

^a Unicam Deudsedit papæ epistolam ex Labbeo acceperimus, nec plures in mss. Codicibus nactus sum; sed ex iisdem mss. Codicibus animadversione dignum censeo inscriptionem aliquando diversam referre: quo enim loco in Editis dirigitur *Gordiano Hispalensi episcopo*, in ms. Codice Pistoriensi annorum saeculi octi. gentorum, in quo Isidori Mercatoris ex lat. collectio, prefert: *Gordiano Hispaniarum Ecclesiæ coepiscopo*. Hæc vere lectio alicuius est momenti, cum ex vulgata inscriptione argumentum deduxerit Labbeus contra epistola hujus sinceritatem; animadvertisit enim Hispalensi Ecclesiæ per hæc tempora non Gorrianum, sed Isidorum præfuisse. Ex hac ergo correctione nostra argumentum istud revertitur; quanquam alia sunt quæ suspicatos hanc ipsam epistolam efficiunt, ut v. g., eadem ipsa scriptio ab ætatis ejus moribus plane aliena: nullus enim præce-

B dotum consensu [conventu], in ecclesia beati apostolorum principis prohibentes talia perscripserunt, et confirmaverunt, ut nullo modo jam se in conjugium recipieren mulieres aut viri quicunque aliqua ratione suscepserunt natos proprios; sed separarent se, ne, suadente diabolo, tale vitium peccati inolescat [innescat] per mundum, et universorum error accrescat. Scitis quia quomodo sunt septem dona Spiritus sancti, ita sunt septem dona baptismi, a primo pabulo sacrati salis et ingressu sanctæ ecclesiæ usque ad confirmationem [consummationem] Spiritus sancti per chrisma. Ab hoc ergo primo Spiritus sancti dono usque ad septimum nullus Christianus suam commatrem in conjugium suscipe debet; et qui presumperit, anathematis vinculo religeretur in perpetuum, nisi penitentiam egerit digne. Mulieres vero, cum separate fuerint pro hac illicita re, a propriis viris totam præcipimus recipere dolem, quam in die nuptiali receperunt; et post expletum annum recipiant alium virum, similiter et vir uxorem^c.

C dentium sive proxime subsequentium pontificum hoc titulo se ornat: *Deusdedit sanctæ Romanae et apostolicæ* (deest ap. stolicae in mss. Cod.) *Ecclesiæ episcopus*. Post sanctum Gregorium, vix alium titulum sibi præscribabant pontifices Romani, quam: *Servus servorum Dei*, ut ex litteris Bonifacii V discimus. Adde disciplinam in hac epistola traditam de conubii dissolutione, si forte accidisset, ut vir inscius imprudens filium ex uxore susceptum e sacro fonte levasset, absonam esse, ac plane contrarium delinisse Nicolai I papam, in fragmento illius epistole ad Salomonium, forte Salomonem, quod ex ms. Cod. suo loco proferam.

^b Ed. Rom., ex hoc maestri inquisivimus.

^c Conjugia dissolvi lex humana concessit, divina prohibuit; per se enim Veritas dicit: *Quod Deus coniunxit, etc.* (S. Greg., epist. 39 l. ix, cap. 2.)

APPENDIX.

Decretum de electione Romani pontificis Deusdedit papæ nomine promulgatum inseruit in sua collectione Udalricus Bambergensis, cuius Codicem vulgariter Eccardus in cor. Historior. medii ævi, t. II, col. 188. An genuinum illud sit, nec ne, alii disputent; mihi salis est illud ita exhibere, quale illic legitur. Prætereundum tamen non arbitror hoc ipsum

D *decretem iisdem verbis ab aliis Stephano IV, ab aliis VI, ab aliis impostori cuiquam tribui.*

Deusdedit Romanus pontifex decreto suo instituit, dicens:

Quia sancta Romana Ecclesia, cui, Deo auctore, præsideremus, plurimas patitur violentias, pontifice